

פרשת צו

מאמר קרבן עולה

(א) [א חסר תחלת הענין.] ובסטר שמאלא, קיימא דרגא אחרא, דבסטר מסאבא, דאקרי אוף הכי מחשבה, ואקרי מחשבה רעה. בגין דדרגא דעלה איהו רע, ובג"כ איקרי מחשבה רעה.

(ב) הכא קיימא כל רעותין בישינ, וכל הרהורין בישינ, וכל בישינ דעלמא. ואיהי קיימא לכל רעותין אלין, דיסתאב ב"נ בהו. בהאי מחשבה רעה קיימא כמה דרגין מסאבין, וכלהו קיימין לסאבא לב"נ, באינון רעותין והרהורין דמחשבה רעה, וכדין אסתאב ב"נ בהו, ואתדבק בההוא סטרא.

(ג) וע"ד בעי לקרבא עולה לאתדכאה, וכד קריב לה, בעי לאסטאה צ רעותיה לגבי מחשבה קדישא. ג וכד סליק תננא מאינון חלבין ואמורין,

חלופי גרסאות

א כן כתבו בדפוס מונקאטש ובדפוס קראקא לא נמצא כל פרשת צו. ב ג"כ רעותא (חוינציא). ג ג"א וסליק ול"ג וכד (חוינציא).

קרבן עולה

הסולם

מאמר

מאמר קרבן עולה

עומדת על כל הרצונות האלו, שהאדם יטמא בהם. במחשבה רעה זו, נמצאים כמה מדרגות טמאות, וכולן עומדות לטמא האדם ברצונות ובהרהורים האלו של המחשבה הרעה. ואז נטמא האדם בהם, ומתדבק באותו הצד.

(א) ובסטר שמאלא קיימא וכו': (חסר תחילת הענין) ובצד שמאל עומדת מדרגה אחרת שמצד הטומאה, שנקראת גם כן מחשבה, ונקראת מחשבה רעה, משום שהמדרגה שעליה היא רעה. ומשום זה נקראת מחשבה רעה.

(ג) וע"ד בעי לקרבא וכו': ועל זה צריכים להקריב קרבן עולה להטהר. וכשמקריב אותו, הוא צריך להטות רצונו, אל המחשבה הקדושה. וכשעולה עשן מהחלבים האלו, ומהאמורים האלו, עולה תחילה לאותה מחשבה רעה

(ב) הכא קיימא כל וכו': כאן נמצאים כל הרצונות הרעים, וכל הרהורים הרעים וכל הרעות שבעולם. והיא המחשבה הרעה. (דפויי דף מ"ו סי"ג)

ו ומאינון איברין, לההיא מחשבה רעה סלקא בקדמיתא, וכלהו ז נטילת לה, ומתזנא מינייהו.

ד) ולבתר סליק תננא אחרא דקיק. וכל אינון עילאין, מינייהו מאריהון דדינא, מתכנשי ה ועיילו לגו לגו, עד דאתכנש דא לגו דא, ודא לגו ו דא, עד דאסתליקו כולהו לאתכללא כלא דא עם דא, ז ולאשלמא דא עם דא, וגופא אתקשר בגופא.

ה) כדין אעטר ההוא ב"נ רעותיה, ברעותיה דההיא מחשבה טהורה. וכדין כהנא מסטרא דימינא, וליואי מסטרא דשמאלא, מקשרי שייפין בשייפין, עד דאסתלקא האי מחשבה טהורה בין ימינא לשמאלא, ואתחברו דא עם דא, ואתקשרו דא עם דא, והווי חד. וכדין אקרי ניתוח, ניתוח ורעותא, לאתחברא ולאעלא דא בדא.

ו) וכד כלא ה אתקשרו דא בדא, עלמא דאתי אפיק כל נהירו, לאתנהרא כולהו כחדא. וכל חידו אשתכת, וכל אנפין נהירין, וכלא איהו בבסימו. ואתפרש ב"נ מגו מחשבה רעה, ואתדבק במחשבה טהורה, עד דאתדבק כלא בגו מחשבה סתימאה עילאה דכלא, והוי כלא חד.

ז) ומאי דאשתאר מן קרבנא, בעיא לאתוקדא ולאטאכלא בלילא, דלא יתהני מיניה ב"נ. מ"ט כ דהאי עולה, קרבנא דעלוון, לית רשו לב"נ בעלמא לאתנהא מיניה. בגין דההוא קרבנא לא אתקריב, אלא מגו דאתמשכא

חלופי גרסאות

ג נ"א מאינון (חינצ"א). ד נ"א נטיל (חינצ"א). ה נ"א ועייל (חינצ"א). ו נ"א דא (חינצ"א). ז נ"א ולאשלמא (חינצ"א). ח נ"א אתקבצו (חינצ"א). ט נ"א אתפרש (חינצ"א). י נ"א מאי (חינצ"א). כ נ"א דהא עולה קרבן (חינצ"א).

מאמר	הסולם	קרבן עולה
<p>רעה, ולקחת את כולם וניזונת מהם. כדי שלא תתקרב אל הקודש, (כמ"ש להלן אות ח' וע"י זהר תרומה אות רע"ז).</p>	<p>ד) ולבתר סליק תננא וכ"ו: ואח"כ עולה עשן אחר דק. וכל העליונים, דהיינו פרצופי הקדושה שבבי"ע, ומהם, בעלי הדין, מתקבצים ונכנסים לפני ולפנים, עד שמתאספים זה תוך זה. וזה לתוך זה, עד שעולים כולם, ויכלל הכל זה עם זה, וישלימו זה על זה. וגוף מתקשר בגוף.</p>	<p>והיו אחד. ואז נקרא ניתוח, דהיינו נחת ודבון להתחבר ולהכנס זה בזה.</p>
<p>ה) כדין אעטר האי וכ"ו: אז מעטר האדם הווי את רצונו ברצונה של המחשבה הטהורה, ואז הכהן מצד ימין, והלוי מצד שמאל, קושרים אברים באברים, עד שאותה מחשבה טהורה עולה בין ימין לשמאל, ומתחברים זה עם זה, ומתקשרים זה עם זה, (דפ"י דף מ"ו ט"ג)</p>	<p>ו) וכד כלא אתקשרו דא וכ"ו: וכשנתקשר הכל זה בזה, הוציא העולם הבא, שהוא בינה, אור רב להאיר את כולם יחד, ושמחה רבה נמצאת. וכל הפנים מאירים, והכל הוא במתיקות. והאדם נפרד ממחשבה רעה, ומתדבק במחשבה הטהורה, עד שמתדבק הכל במחשבה הסתומה העליונה על הכל, ויהיה הכל אחד.</p>	<p>ז) ומאי דאשתאר מן וכ"ו: ומה שנשאר מן הקרבן צריך להשרף ולהתעכל בלילה, כדי שאדם לא יהנה ממנו. מה הטעם של העולה הזו, שקרבן של עולות אין רשות לאדם להנות ממנו. הוא משום שהקרבן הוא אינו נקרב, אלא משום שעל ידי מחשבה רעה נמשך</p>

במחשבה רעה, סטרא דמסאבא. ודלא יתפשט ולא יסטי מ האי סטרא, כלא אתהדר לגו אשא לאתאכלא, ולא יתהני מההוא קרבנא בינ בעלמא. (ח) בליליא אתאכל כל מאי דאשתאר, כד"א (א) על מוקדה על המזבח כל הלילה. דכד עאל ליליא, כל אינון גרדיני נימוסין משתכחין, ואזלין ושלטין בכל אינון אמורין ופדרין, וכלהו מתאכלי, ומנהון אתזנון כל אינון גרדיני נמוסין, ואינון חולקא דילהון לאיתזנא, בגין דלא ישלטון, ולא יתקרבו לגו קודשא. ויתפרש בינ מההוא סטרא, ויתדבק ברעותא עילאה, וכדין שביק ליה מאריה לההוא בינ, וכהנא מכפר עליה, דכתיב ב וּכְפַר עֲלֵינוּ הַכֶּהֵן מִחַטָּאתוֹ.

מסורת הזהר

חלופי גרסאות

(א) (ויקרא ו) פקודי שמת ז"ח ד' טב ט"א ב) (שם ד). ל ג"א דלא (וינציא). מ ה"ג דפוס מונקאטש במרובעים ג"א ל"ג האי (וינציא).

מאמר

הסולם

קרבן עולה

האברים והפדרים האלו, וכולם מתעכלים, ומהם נזונים כל אלו חוקרי הדינים, והם החלק שלהם להיות נזונים. כדי שלא ישלטו ולא יתקרבו אל הקדש. ויפרד האדם מהצד ההוא, ויתדבק ברצון העליון, ואז יסלח לו אדונו לאותו האדם, והכהן מכפר עליו. שכתוב, וּכְפַר עֲלֵינוּ הַכֶּהֵן מִחַטָּאתוֹ.

(סליק פרשת צו)

נמשך צד הטומאה. וכדי שהצד ההוא לא יתפשט ולא יטה ממקומו, הוחזר הכל לתוך האש להתעכל. ושום אדם שבעולם לא יהנה מהקרבן ההוא. (ח) בליליא אתאכל כל וכי: בלילה נעכל כל מה שנשאר. כש"א על מוקדה על המזבח כל הלילה. כי כשהלילה בא, כל אלו חוקרי הדינים נמצאים, והולכים ושולטים בכל (דפריי דף מ"ו ט"ג)